

DETELJA

Tone Pavček

Oj, detelja opolnoči
zaupno mehka in zelena!
Oj, pokošena red slasti,
ko on je mož in ona žena!

A glej: midvà pa morava oba
to noč drug drugemu priznati:
noči so hladne in ne da,
ne da se v detelji zaspasti.

AKVAREL Z LJUBLJANICE

France Kosmač

Modri, rdeči in zeleni
čolni čakajo na veslo.
Misli so nemirne v meni,
misli, čolne — kam bo neslo?

Glej pod nebom ptičev trumo,
glej jo v vodi iznenada!
Teče, teče z lahnim šumom,
velo listje vanjo pada.

Ptičev bežne trume, srečno,
hrepenenje moje z vami!
Hitre temne vode, večno
vaš otožni šum me mami.

Listi veli in rumeni,
o plesalci plameneči!
Veter, pravljice o sreči
z njimi plesat me poženi!